

உ
சிவ சிவ

Vik

சேக்கிழார் திருவெண்பா

சேக்கிழார்

இயற்றியவர்: சைவகுரந்தரர் கவிநாயகர்
வி. கந்தவனம்

வெளியீடு: கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம்

உ
சிவ சிவ

சேக்கிழார் திருவெண்பா

சைவதூரந்தரர் கவிநாயகர்
வி. கந்தவனம்

வெளியீடு:
கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம்

நூல் விபரம்

நூல்: சேக்கிழார் திருவெண்பா

முதற் பதிப்பு: விஜய வருடம் ஆவணித் திங்கள்
ஆகஸ்ட் 30, 2013
திருவள்ளூர் ஆண்டு: 2044

ஆசிரியர்: சைவதுரந்தரர், கவிநாயகர்
வி. கந்தவனம்

வடிவமைப்பு: பாரதி பதிப்பகம்

வெளியீடு: சைவ சித்தாந்த மன்றம், கனடா
1008 - 50 Elm Drive East
Mississauga, Ontario
L5A 3X2 Canada
905 - 566-4822

அன்பளிப்பு: \$ 2/=

பதிப்புரை

கவிநாயகர், சைவதுரந்தரர், வி. கந்தவனம் அவர்கள் வெண்பா அமைப்பில் “சேக்கிழார் திருவெண்பா” என்னும் சிற்றிலக்கிய நூலை இயற்றியுள்ளார். அவர் 2012 ஆம் ஆண்டு இயற்றிய 24 சிற்றிலக்கிய நூல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இந் நூலும் கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றம் வெளியிடும் திங்கள் இதழான **அன்புநெறி** இல் மே 2013 தொடக்கம் நான்கு மாதங்களாக வெளிவந்து ஆகஸ்ட் 2013 இல் நிறைவு பெற்றது. இந் நூலையும் தொகுத்து வெளியிடுமாறு மன்றத்தினை சைவதுரந்தரர் வேண்டி வெளியிடும் உரிமையையும் கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றத்திற்கு உவந்தளித்துள்ளார். இந்த அரிய சிவப்பணியை மன்றத்திற்கு அளித்தமைக்கு மன்றத்தின் சார்பில் கவிநாயகர் அவர்களுக்கு உளமார நன்றி கூறுகின்றேன். அவரின் பணிகள் மேன்மேலும் சிறந்து விளங்க சிவபெருமான் திருவருள் பாலித்தருள வேண்டி வணங்குகிறோம்.

கவிநாயகர் மன்றம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து மன்றப் பணிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருபவர். அவர் மன்றத்தின் காப்பாளர்களில் ஒருவராகவும், அன்புநெறி சிறப்பாசிரியர்களில் ஒருவராகவும் இருந்து வருகிறார்.

அதிபர் திரு. தங்கராசா சிவபாலு அவர்கள் **சேக்கிழார் திருவெண்பா** என்ற இந் நூலுக்கு சிறந்த அணிந்துரை எழுதியுள்ளார். திரு. சிவபாலு அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியலிற் சிறப்புப் பட்டமும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியல் முதுமணிப் பட்டமும் பெற்றவர்; நல்லாசிரியராகவும், ஆளுமைமிக்க அதிபராகவும், கொத்தணி அதிபராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். கனடாவில் கட்டுரை, கவிதை, கதை, நாடகம், விமர்சனம் எனப் பல்துறைகளிலும்

பத்திரிகைகளில் எழுதியும் பேசியும் வருபவர். கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றம் வெளியிட்ட பத்தாண்டு நிறைவு மலரில் மன்றம் நடத்திவரும் சைவசமயகுரவர் பாடசாலை, அன்புநெறி திங்கள் இதழ் என்பவற்றின் பத்தாண்டு நிறைவு பற்றி “அன்பொழுக்கால் அறம் ஓங்கப் பத்தாண்டு கடந்தோய் வாழி” என்ற கட்டுரை எழுதியிருந்தார்; விழாவிலும் கலந்து உரையாற்றியிருந்தார். அவர் என்மீது அன்பு பாராட்டி, எனது பவளவிழாவில் கவிநாயகர் இயற்றிய “விசுவலிங்க வெண்பா” என்ற கவிதை நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதியும், விழாவில் பாராட்டிப் பேசியுமிருந்த பேரன்பராவர். அவருக்கு மன்றத்தின் சார்பில் உள்ளம் நிறைந்த நன்றியைக் கூறுகின்றேன்.

நூலின் அட்டையையும், நூலையும் அழகுற வடிவமைப்புச் செய்த அன்புநெறி ஆசிரியர் திருமதி வடிவழகாம்பாள் விசுவலிங்கம் அவர்களுக்கு மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைக் கூறுகின்றேன்.

இந்நூலை அன்பர்கள் பெற்றுப் படித்து, சைவத் தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்கும் மன்றப் பணிகளுக்கும் ஆதரவு நல்க வேண்டி, அம்மை அப்பர் திருவருள் துணை நிற்க வேண்டுகிறேன்.

30-08-2013

திரு. தி. விசுவலிங்கம்

தலைவர்

சைவ சித்தாந்த மன்றம், கனடா

அதிபர் திரு. த. சிவபாலு, B.Ed.(Hons.), M.A.,
அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

தமிழ்மொழி நீண்டகால வரலாறு கொண்ட ஒரு செம்மொழி. செம்மொழி என்பது சீரிய இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கொண்ட தொல்மொழி என்பது தெளிவு. தமிழ்மொழியின் தொன்மையான இலக்கண நூல் தொல்காப்பியமாகும். இதன் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கண ஆசான் மட்டுமன்றி தமிழர் வாழ்வியலையும் நன்கு அறிந்திருந்த பெரும் புலவர் என்பதற்கு தொல்காப்பியம் நல்ல சான்றாக அமைகின்றது. தொல்காப்பியம் ஒரு பேரிலக்கணப் பொது நூலாகவும் பெருமை சார்ந்த ஒரு பாவியல் நூலாகவும் உள்ளது என்பது அறிஞர்களின் கருத்து.

“தொல்காப்பியம் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தோன்றியவற்றுள் இன்று கிடைக்கத்தக்க தமிழ் நூலாகும். அது இலக்கணம் மற்றும் செய்யுள் பற்றியதாகும்.” என்ற மீனாட்சிசுந்தரனார் (1965) குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழருக்குக் கவிதை, செய்யுள், பாவினம் என்பன புதியவை அல்ல. அவை கிறிஸ்துவுக்கு முன்னரே தமிழகத்தில் மிகவும் உயர்ந்த நிலையில் இருந்துள்ளன என்பதனை தொல்காப்பியம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. செய்யுள் வடிவத்திலேயே தமிழில் கவித்துவம் வளர்க்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. செய்யுள் என்பது செய்யப்படுவது.

யாப்பமைதி வழுவாது செய்யுள் இயற்றப்பட வேண்டும். “யாப்பு என்பது கவிதை கட்டாம் . . .” எனச் சூடாமணி நிகண்டு விளக்கம் தருகின்றது. “எங்கள் உடலுக்கும் யாப்புக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அதற்கு யாக்கை என்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. தோல், குருதி, இறைச்சி, நரம்பு, எலும்பு முதலியவற்றால் யாப்புற்று நிற்கும் உடல் என்றார் நன்னூலார்.

“பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல

சொல்லால் பொருட்கிடனாக உணர்வினின

வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்”

நன்னூல் சூ. 268

இதனை வள்ளுவர்,

நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவன்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர் - குறள் 1093

என்று நீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கு வரம்பு கட்டி வைத்துள்ள
பாத்தியை வள்ளுவர் யாப்பு என்று குறிப்பிடுகின்றார்

யாப்பு என்பது “கட்டுதல்” என்னும் பொருளுடையது.
இதனை யாப்பருங்கலம் தந்த அமிர்தசாகரனார் பின்வருமாறு
குறிப்பிடுகின்றார்.

“எழுதப் படுதலின் எழுத்தே, அவ்வெழுத்
தசைதிசை கோடலின் அசையே, அசையியைந்து
சீர்கொள நின்றலிற் றழையே, அத்தளை
அழுத்து நடத்தலின் அடியே, அடியிரண்டு
தொடுத்தல் முதலாயின் தொடையே, அத்தொடை
தூக்கில் தொர்ந்திசைத்தலின் தூக்கெனப் படுமே.”

இலக்கியம் பற்றிக் கூறும்போது தொல்காப்பியர்

“நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்” என்றார்.

பா இனம் பல்வகைப்பட்டது. வெண்பா, ஆசிரியப்பா,
வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்னும் தொகையாலும், குறள் வெண்பா,
சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, பஃ
றொடை வெண்பா, நேரிசை ஆசிரியப்பா, இணைக் குறள்
ஆசிரியப்பா, நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா, அடிமறி மண்டில
ஆசிரியப்பா, நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, தரவினைக் கொச்சகக்
கலிப்பா, சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, பஃறாழிசைக் கொச்சகக்
கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, குறளடி வஞ்சகக்
கலிப்பா, சிந்தடி வஞ்சிப்பா, புறநிலை வாழ்த்து: மருட்பா, வாயுறை
வாழ்த்து மருட்பா, செவியறிவுறாஉ மருட்பா, கைக்கிளை மருட்பா
என்னும் வகைகளாலும் நடப்பன. இவை புலவர்கள் கற்றுக்கொள்ள
வேண்டியன. கவிதை கட்டுதற்கு இக்கல்வி இன்றியமையாதது.

இன்று எம்மத்தியில் இருக்கின்ற விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய
புலமை படைத்த கவிஞர்களுள் தலைசிறந்த ஒருவராக நம்

கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் அவர்களைக் காண்கின்றோம். அவர் பல்வேறு நூல்களை யாத்துத் தமிழுக்கு அழகு செய்துள்ளார், செய்தும் வருகின்றார்.

பண்டைய புலவர்கள் தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட விடயங்களை நாற்பது கவிதைகளில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் மரபைக் கைக்கொண்டு வந்துள்ளனர் என்பதற்கு கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது என்பன சான்று பகர்கின்றன.

சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவீன்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்தல்
ஓசை உடைமை, ஆழமுறைத் தாதல்
முறையின் வைப்பே, உலகம் மலையாமை
விழுமியது பயத்தல், விளங்குதா ரணத்தா தாகுதல் ..

என்னும் தொல்காப்பிய சூத்திரத்திற்கமைவாக இந்த நூல் யாக்கப் பெற்றுள்ளது அதன் சிறப்பிற்கு கவிநாயகரின் பாவண்ணமும் அதன் எளிமை நிறைந்த சொல்வளமும் காரணிகளாகின்றன.

மெய்க் கவிஞன் ஒருவன் எப்படிப்பட்டவனாக இருப்பான் என்பதற்கு எமது மத்தியில் வாழ்ந்து மறைந்த வேந்தனார் அவர்கள் பின்வரும் பாடலினாலே உணர்த்துவது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

பாடுகின்றார் எல்லோரும் கவிஞ ரல்லர்
பாட்டென்றால் பண்டிதர்க்கே உரிமையல்ல
ஓடுகின்ற பெருவெள்ளப் பெருக்கைப் போல
வாடுகின்ற மக்களினம் மாட்சிகொள்ள
மறுமலர்ச்சிப் பெருவாழ்வை வழங்கு மாற்றல்
கூடுகின்ற கொள்கையினால் எழுச்சி கொண்டு
குமுறுகின்ற கோளரியே கவிஞனாவான்!

கவிநாயகர் அவர்கள் தமிழ் கற்ற பண்டிதர் அல்லர். அவர் புவியியலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பிரதான பாடமாகக் கற்றவர். அதனையே பாடசாலை மாணாக்கருக்குக் கற்றுத் தந்தவர். ஆனால் தமிழ் மீது தீராத தாகம் கொண்டமையும், அவர் பிறந்த

தென்மராட்சியும், புகுந்த தெல்லிப்பழை மண்ணும் செந்தமிழ் பேசும் சிறப்பூர்கள்.

மட்டுவில் என்பது பெருந் தமிழ் விற்பன்னர்களை உருவாக்கிய மண். மட்டு காரைநகர் தந்த விபுலாநந்தர் தமிழைச் செவ்விதாகக் கற்றுக்கொண்டதும் இந்த மண்ணிலேயே என்பது அந்த மண்ணின் சிறப்பை எடுத்தியம்புகின்றது. “கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்” என்னும் முதுமொழியின் பொருளை உணர்த்துகின்றதே மண்ணின் மகிமை, சுற்றாடல், சூழல் கற்றுத்தரும் பாடங்கள் சாதாரணமானவையல்ல.

தன் தாயின் வயிற்றில் கருவுற்ற நாள்முதலாய் அமுதத்தமிழ் பால் பருகியவர் கவிநாயகர். அது மட்டுமன்றி தொல்காப்பியத்தை முறையாகப் பண்டிதர் நமசிவாயம் அவர்களிடத்தில் கற்றவர். அத்துடன் இறைவனின் கொடையும், கற்றறிந்தார் நற்கொடையும், அறக்கொடையும் ஒருங்கே கிடைக்கப் பெற்றவர் கவிநாயகர். தனது வாழ்நாள் பரியந்தம் சமூகசேவையும் இறைதொண்டும் எனத் தன்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே என்பதனை மனதிற்கொண்டு செயற்பட்டு வருபார். இறைவனைப் பாடுவதோடு இறைவனை நயந்து போற்றுபவர்களையும் மனதிருத்தி அவர்களையும் போற்றித் துதிப்பவர். ஸ்ரீமான் ஆறுமுகநாவலரது புகழை உலகெலாம் பரப்ப வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு அவருக்கு ஆண்டுதோறும் விழா எடுப்பதில் முனைப்புடன் செயற்படுபவர். அவ்வழி பல அடியவர்களை இணைத்துச் செயற்படுவதிலும் வல்லவராவார்.

இப்புவி வாழ்வில் நாம் கண்டது என்ன? அனைவரும் இறைவனை நாடி நற்கதியடைய வேண்டும் என்னும் நன்னோக்குக் கொண்டவர் கவிநாயகர் அவர்கள். அவரால் நயந்தேத்தப்படும் யோகர் சுவாமிகளின் பாதாரவிந்தங்களை அடிபணிந்து போற்றும் அவர் அந்த யோகியின்பால் மாறாத காதல் கொண்டவர். அவர் வழி நிற்பவர்.

ஓடிஓடி ஓடிஓடி உட்கலந்த சோதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாட்களும் கழிந்துபோய்
வாடிவாடி வாடிவாடி மாண்டுபோன மாந்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிகோடி எண்ணிறந்த கோடியே.

என்ற யோகர்சுவாமிகள் வாக்குக்கு அமைய அவர் மறைந்தவர்கள் எத்தனையோபேர் என்பதோடு நின்றுவிடாது எமக்கும் சமுதாயத்தின் நலனுக்கும் உழைத்தவர்களை மறந்தாரல்லர். அதன்வழி சேக்கிழார் பெருமானைப் போற்றி ஏத்திப்பாடிய இந்த நாற்பது பாடல்களும் சமயத்தின் தொண்டுப் பணியை நினைவுறுத்துகின்றன, நிலை நிறுத்துகின்றன.

சேக்கிழாரைப் பற்றிக் கூறப்போந்த கவிநாயகர் தமிழ் நாட்டின் தொன்மை, சீர்மை, சிறப்பு என்பனவற்றை எடுத்துரைப்பது அவரின் நூலுக்கு மெருகூட்டுகின்றன. அவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே சேக்கிழார் பிறந்த ஊரின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றார். பிற்புலம் ஒருவரின் வாழ்வின் பயன் என்பதனை முற்பிறப்பின் தவப்பயன் என்பதனை நன்குணர்ந்த மெய்ஞானத்தின்பால் அசையாத நம்பிக்கையும் திண்மமும் கொண்டவராச்சே!

சேக்கிழார் பெருமான் பிறந்த பதிபற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

உலகம் புகழுமுயர் பாரதத்தின் மூத்த
திலகத் தமிழ்நாட்டின் சென்னை - தலைநகர்சேர்
குன்றத்தூர் மன்றத்துக் கூத்தன் திருவருளோடு
ஒன்றித்த சீர்பெற்ற ஊர்.

குன்றத்தூரில் சேக்கிழார் பெருமான் அவதரித்தார் என்பதனால் குன்றத்தூருக்குச் சிறப்பு, குன்றத்தூர் சிவனின் ஆசிபெற்றதனால் அவ்வூரில் பிறந்த சேக்கிழார் சிறப்பெய்துகின்றார் என்பதனை மிக நயமாக எடுத்துரைக்கின்றார். அவரின் கற்பனையும், விற்பனமும் சொற்பலமும் நூல் முழுவதும் நர்த்தனம் புரிகின்றன.

எதுகையும் மோனையும் பயின்றுவரும் நடையழகு கவிதையின் நயத்திற்கும் சுவைக்கும் காரணிகளாகின்றன. திகழ - மகிழ, பொய்மை - மெய்மை, குலவ, செல்வ, நிலவு - நிறைந்து என இந்தப் பாடலின் மெருகினை யார்தான் சுவைத்து அனுபவிக்கமாட்டார்கள். அத்துணை இன்பம் பயக்கும் நறுக்கான மென்மை ததும்பும் சொல்வளம் அவரின் கவி வண்ணம் ஆகும்.

சைவம் திகழத் தமிழன்னை தான்மகிழ
 பொய்ம்மை அகலப் புவிபுகழ - மெய்ம்மை
 குலவ வளர்ந்ததாம் குன்றத்தூர்ச் செல்வ
 நிலவு நலமே நிறைந்து. - சே. வெ. 3

சேக்கிழார் சோழமன்னன் தலைமை அமைச்சர் பதவியினை அளித்தபோது அதனை உவந்து ஏற்றுப் பணிகளைச் செய்ததோடு இறைதொண்டர்களைப் போற்றித் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் பாடியுள்ளார். அதனைப் பாராயணம் செய்வதனால் ஏற்படும் நன்மைகளைக் கவிநாயகர் தெளிவுறவே தனது பாட்டுத்திறத்தாலே கற்போர் வயப்படும் வண்ணம் சொல்லியிருக்கும் விதம் சுவையானது:

பத்திச் சுவைசொட்டப் பாட்டுத் திறத்தாலே
 முத்தி யடையும் முறைசொல்லும் - புத்தமுதம்
 அன்னதிருத் தொண்டர் புராணத்தை அன்புடனே
 பன்னிவந்தால் உண்டாம் பதம். - சே. வெ. 15

இறைநெறி, அதாவது ஆத்மீகம் உளத்தூறி அவன்தாள் அடையும் மார்க்கமே மெய்ச் சமயம் என்பதனை உணர்ந்து தன் அமைச்சர் பதவியை உதறித்தள்ளிவிட்டு சிவதொண்டும் மக்கள் தொண்டும் ஆற்றியவர் சேக்கிழார் பெருமான். அவர் பணியை வியந்து மெய்சிலிர்த்துப் பாடியுள்ளார் கவிஞர்.

சைவசித்தாந்த தொன்மை பற்றியும் அதனை நன்கு உணர்ந்தவர் சேக்கிழார் எனவும் அவற்றையே அவரது நூலில் புடம் போட்டுள்ளார் என்பதனையும் இப்பாடல் வரிகள் எடுத்தாளுகின்றன:

சைவசித் தாந்தத்தொல் தத்துவ உண்மைகளை
 வையத்தார் நன்கறிந்து வாழ்வினிலே - உய்யத்தான்
 சேக்கிழார் நூலில் சிறப்பாகத் தேக்கியுள்ளார்
 பார்க்க படிக்க பணிந்து.

கவிஞரின் கவிகட்டும் ஆளுமை இப்பாடல்களிலே மேலோங்கி நிற்பதுவும் கவிநயம் சுவைதரு தேனருவியாக உள்ளத்தில் பாய்வதும் இப்பாடல் வரிகளைப் படிக்குந்தோறும் கிடைக்கும் இன்பமேயாம். படிக்கப்படிக்க இன்பச் சுவையூட்டும் கவிச்சுவை கனமாக மனதிலே பதிகின்றது.

சேக்கிழார் இயற்றிய புராணத்தை 12 ஆம் திருமுறையாக வகுத்தமைபற்றி மிகவும் பெருமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றார் கவிஞர்.

மன்னும் திருமுறைகள் வைப்பில் திருத்தொண்டர்
என்னும் புராணத்தை ஏற்றறிஞர் - பன்னிரண்டாம்
நூலாக வைத்தார் நுகர்ந்து பரஞானப்
பாலுண்டால் உண்டு பதம்.

திருத்தொண்டர் புராணம் சாதாரணமானதல்ல. அது திருமுறைகளுள்ளே வைத்துப் போற்றப்படுகின்றது. இறைவனைத் தொழுவதற்கு நால்வர் நாவின்பத்தோடு இணைத்து ஒதப்படும் நிலையையும் எடுத்துக் கூறும் கவிஞர் பரஞானப் பாலுண்டால் உண்டு பதம் எனக்குறிப்பிட்டு சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணத்தின் மெய்ஞ்ஞானத்தை உணர்த்துகின்றார். அதனை கற்கவேண்டும் பக்தியோடு ஒதவேண்டும் என்றுரைக்கின்றார்.

கவிஞர் அவர்களின் தமிழ்ப்பணியும் மெய்ஞ்ஞானப் பணியும் தொடர்ந்து நிலைபெற்றுயர வேண்டும் என்றும் அஞ்ஞானத்தை அகல்விக்கும் பணிசெய்யும் பாவலர் ஏறு பல்லாண்டு வாழவேண்டும் என்றும் வாழ்த்துகின்றேன், போற்றுகின்றேன்.

வாழ்க தமிழ்ப்பணி! ஓங்குக மெய்ஞானத் தொண்டு!

உ
சேக்கிழார் திருவெண்பா

கடவுள் வணக்கம்

ஓம்பொருளே ஓப்பில் ஒளியே உலகத்தார்
வீம்புகளை வீழ்த்தும் விநாயகரே - தீம்புலவர்
சேக்கிழார் மேன்மை திருவெண்பா நாற்பதிலே
தேக்க அருள்வீர திகழ்ந்து.

மன்றதனில் நட்மடும் மன்னே நினதருளை
வென்றவரின் பத்தி விரித்துரைத்த - குன்றத்தூர்
சேக்கிழார் பற்றித் திருவெண்பா நூலொன்றை
ஆக்கநின் சித்தம் அருள்.

(வென்றவர் - திருத்தொண்டர்)

அவையடக்கம்

காக்கக் கணபதியும் கண்ணுதலும் காதலினால்
சேக்கிழார் மீது திருவெண்பா - ஆக்கத்
துணிந்தேன் அறிஞர் சுவைக்குற்றங் காணின்
பணிந்தேன் பொறுக்கப் பரிந்து.

(கண்ணுதல் - சிவபெருமான். சுவைக்குற்றம் - சொற்சுவை,
பொருட்சுவைக் குற்றங்கள்.)

நூல்

பலசீர் திகழுமுயர் பாரதத்தின் மூத்த
திலகத் தமிழ்நாட்டின் சென்னை - தலைநகர்சேர்
குன்றத்தூர் மன்றத்துக் கூத்தன் திருவருளோடு
ஒன்றித்த சீர்பெற்ற ஊர்.

(1)

பாரதத்தின் மூத்த - பாரத நாட்டில் முன்னதாகவே தோன்றி
வளர்ந்த.)

சீரும் திருவும் சிறந்தகுன் றத்தூரில்
பாரில் திருத்தொண்டர் பண்போங்க - நேரில்
பெருமகனார் சேக்கிழார் பீடுறவே தோன்றத்
திருவுள்ளம் வைத்தார் சிவன். (2)

(நேரில் - நிகரில்லாத.)

சைவம் திகழத் தமிழன்னை தான்மகிழ
பொய்ம்மை அகலப் புவிபுகழ - மெய்ம்மை
குலவ வளர்ந்ததாம் குன்றத்தூர்ச் செல்வ
நிலவு நலமே நிறைந்து. (3)

(நிலவு - நிலவாகிய சேக்கிழார்: உருவகம்.)

அன்பில் மலர்ந்தே அறிவு மணம்வீசி
பண்பில் பழுத்து பகுத்தறிந்து - உண்மைநிலை
கண்டு வளர்ந்ததே கற்றவர்வாழ் குன்றத்தூர்
கொண்ட குலக்கொழுந்துக் கோ. (4)

கலைகள் பலகற்ற காளைதிறன் கண்ட
குலோத்துங்க சோழன் குறைவில் - தலைமை
அமைச்சர் பதவி அளிக்கக் கிழாரும்
இமையாக ஏற்றிருந் தார். (5)

(காளை - இளமைப் பருவச் சேக்கிழார். இமையாக ஏற்றிருந்
தார் - பதவியை ஏற்று இமையாக இருந்தார் எனக் கொள்க.)
இமையாக இருத்தல் - கண்ணாகிய மன்னனை இமைபோலக்
காத்திருத்தல்.)

சொற்றமிழைக் கற்றவற்றில் தோய்ந்துபொருள் முற்றுணர்ந்தே
உற்றபயன் வையமெங்கும் உள்ளவர்கள் - பெற்றுயர
பாட்டுத் திறத்தால் திருத்தொண்டர் பாடுகளை
நாட்ட முயன்றார் நயந்து. (6)

(பாடுகளை - இயல்புகளை.)

சுந்தரர் செய்ததிருத் தொண்டத் தொகைமுன்னால்
நந்திமகன் ஆட்கொண்ட நம்பிதிரு - வந்தாதி
பின்னாலு மாகப் பெரிய புராணத்தை
மன்னுலகுக்(கு) ஈந்தார் மகிழ்ந்து. (7)

(நந்திமகன் - விநாயகப் பெருமான். நம்பி - நம்பியாண்டார்
நம்பி.)

அறுபத்து மூவர் வரலாற்றை ஆய்ந்து
நிறுவித்தந் தேசைவ நீதி - நெறிமுறைகள்
நின்று நிலவ நிகரில்நூல் செய்தார்
குன்றத்தூர்க் கோமான் குறித்து. (8)

ஆராய்ந் தருந்தொண்டர் ஆன்ற வரலாற்றை
சீராகத் தந்தும் சிலபேர்கள் - பேரான
கட்டுக் கதைகளெனக் கண்டபடி பேசுவது
கொட்டும் குளவிக் குணம். (9)

பூசுகின்ற நீறதுபோல் உள்ளும் புறமேயும்
மாசெதுவும் இல்லாத மாணிக்கர் - வீசபுகழ்
தொண்டர் மனவுறுதி சொல்லரிய பக்குவத்தைக்
கண்டறியத் தக்கவரயார் காண். (10)

ஆரமது கண்டிகையாம் ஆடைவெறும் கந்தையவர்
பாரம் பரமன் பணியன்றி - வாரமென்று
வேறொன்று மில்லாதார் வீடுதனும் வேண்டாத
ஏறுநடை வீரர் இவர். (11)

(வாரம் - அன்பு. ஏறுநடை - ஆண்சிங்கத்தை ஒத்த
உயர்ந்த நடை.)

புலன்யாவும் வென்றார் புரிந்துண்மை நின்றார்
மலமாயை கொன்றார் மனிதர் - உலகில்
பிறப்பால் சமனென்று பீடுறவே தொண்டின்
உறைப்பாலே வாழ்ந்தார் உயர்ந்து. (12)

நித்தம் நியமத்தில் நின்று நிமலன்தாள்
 சித்தம் தெளிவெய்தச் சேவித்த - பத்தர்தம்
 ஒத்த வரலாற்றை உள்ளவா நேயுரைத்த
 வித்தை கிழாரின் விருந்து. (13)

(நியமத்தில் - வரையறுத்த கடமைகளைச் செய்யும் வழக்கத்தில்,
 அட்டாங்க யோக விதிமுறை ஒழுக்கத்தில். நிமலன் - மலங்கள்
 அற்றவன், சிவபெருமான். கிழார் - சேக்கிழார்.)

ஆராத அன்பால் அறுபத்து மூவருமே
 நேராக நின்மலனை நெஞ்சிருத்தி - ஊராரக்குத்
 தொண்டு புரிவதனைச் சோதனையா லாண்டருளிக்
 கொண்ட(து) இறைவன் குணம். (14)

(நின்மலன் - இறைவன்.)

பத்திச் சுவைசொட்டப் பாட்டுத் திறத்தாலே முத்தி யடையும்
 முறைசொல்லும் - புத்தமுதம்
 அன்னதிருத் தொண்டர் புராணத்தை அன்புடனே
 பன்னிவந்தால் உண்டாம் பதம். (15)

(புத்தமுதம் அன்ன - புதிய அமுதம் போன்ற. பன்னுதல் -
 சொல்லுதல், பாடிப்பரவுதல். பதம் - பேரின்பப் பதவி.)

சேர்ந்து படியாமல் செம்பொருளைத் தேராமல்
 சேர்ந்திருந்தால் எவ்வாறு சோதனையில் - சார்ந்ததிலே
 வெற்றி பெறலாம் வெறும்வாயால் சோதனையைக்
 குற்றம் சொல்லாமோ கூறு. (16)

(செம்பொருள் - இறைவன்.)

சோதனையிற் சூழ்ச்சி மிகுந்தகடும் சோதனைநம்
 சோதிமுதல் சோதனையாம் தொண்டரதில் - கோதற்ற
 சித்திபெற்ற சீரே திருத்தொண்டர் நூலதனைப்
 பத்தியுடன் கற்போம் பணிந்து. (17)

(சோதிமுதல் - சோதி வடிவான இறைவன். கோதற்ற -
 குற்றமற்ற. சீரே - சிறப்பே.)

மாதவன்தன் பள்ளி வருகின்ற மாணவர்க்கே
 சோதனைகள் வைப்பான் துயர்தாங்கி - சாதனைகள்
 செய்வார் தமக்கே வகுப்பேற்றம் சித்திக்கும்
 செய்யாதார்க் கில்லைச் சிறப்பு. (18)

திருவுள்ளத் தேர்வில் சிறுத்தொண்டர் தீராப்
 பெரும்பத்திக் கண்ணப்பர் பின்னும் - திருநீல
 கண்டர் இயற்பகையெக் காலமுமே காணாத
 தொண்டர் எனலாம் துணிந்து. (19)

வாடிப் பசியால் வருந்தும் வறியவரைத்
 தேடித் திருவமுது செய்விக்கும் - ஈடில்
 அறத்தைத் திருத்தொண்டர் அன்புடனே ஆற்றும்
 திறத்தைத் தெளிதல் சிறப்பு. (20)

வரலாற் றுடன்சைவ மாண்புகளும் மாசில்
 மரபுகளும் கொண்ட வளநூல் - பெரிய
 புராணமதைப் போற்றிப் புரிந்து படிப்பார்
 தராதரச் சைவரா வார். (21)

சைவசித் தாந்தத்தொல் தத்துவத்தின் உண்மைகளை
 வையத்தார் நன்கறிந்து வாழ்வினிலே - உய்யத்தான்
 சேக்கிழார் நூலில் சிறப்பாகத் தேக்கியுள்ளார்
 பார்க்க படிக்க பணிந்து. (22)

(தொல் - பழைமையான.)

உற்ற பதிபசுபா சங்கள்தம் உண்மைதனைப்
 பற்றி உணர்த்துகின்ற பாங்கினையும் - நற்றமிழார்
 தொண்டர் புராணம் தொடர்ந்து விளக்குமவை
 கண்டு படிப்போம் களித்து. (23)

(நற்றமிழார் - நல்ல தமிழ் நிறைந்த.)

காணும் பதிசிவனே காக்கும் தொழிலதிபன்
ஏணார் பெருங்குணங்கள் எட்டுடையான் - மாணாரும்
மங்கை இடப்பாகம் வைத்த மணவாளன்
கங்கை மதிசூடி காண். (24)

(ஏண் - பெருமை, ஏணார் - பெருமை நிறைந்த. மாண்-
சிறப்பு.)

ஆன அடியவரை ஆட்கொண் டருள்கையிலே
தேனின் மொழியின்பத் தேவியுடன் - தானே
எழுந்தருள்வான் ஏறினமீ(து) என்றும் அதுவே
குழந்தையுள்ளக் கோமான் குணம். (25)

(ஆன - பக்குவம் அடைந்த. ஏறு - எருது.)

பதியை அணுகாத பாசம் பசவில்
பதியும் விதிவினைகள் பாற - பதியருளால்
பாசத்தை விட்டுப் பசுபதியை நாடியே
மாசற்று நிற்கும் மகிழ்ந்து. (26)

(பாற - வீழ.)

சித்தாந்த மன்றியருஞ் செந்தமிழர் வாழ்க்கைமுறை
முத்தான பண்பாடும் முன்வைத்துச் - சொத்தான
நீதி நியாயத்தால் நெஞ்ச அழுக்ககற்றும்
வேதநூல் மேதினிக்கு மே. (27)

அன்பே உரிப்பொருளாம் யார்க்கும் அதுபொருளாம்
அன்பால் உலகத்தை ஆண்டிடலாம் - அன்பே
அலகில் உயிர்ப்பொருளாம் அதலால் இந்நூல்
உலகுக் குரிய துணர். (28)

(அலகில் - குற்றமற்ற.)

உலகெலாம் என்று தொடங்கியுயர் நூலை
 உலகெலாம் என்ற உணர்வில் - புலவர்
 நிறைவாக்கி நின்ற முறையாலும் நேமி
 உறவுக்கே இந்நூல் உணர். (29)

(நேமி - புவி, உலகம்.)

சேக்கிழார் கூடும் திருவருளால் நல்விருத்தப்
 பாக்களால் தொண்டர் பயன்னூலை - ஆக்கியதன்
 ஈறாக நாலா யிரத்திருநூற் றெண்பத்தி
 யாறாக முற்றுவித்தா ராம். (30)

(ஈறாக - அளவாக, எல்லையாக.)

வானவர்கள் பூச்சொரிந்தார் மாமுனிவர் வாழ்த்திநின்றார்
 ஆனதிருத் தொண்டர் அகமகிழ்ந்தார் - யானையிலே
 மன்னன் புலவர் பெருமானை மாலைமிட்டு
 வன்னவலம் வந்தான் மகிழ்ந்து. (31)

(மன்னன் - குலோத்துங்க சோழன். வன்னவலம் - அலங்கார
 ஊர்லவம்.)

விழித்தாள் கலைவாணி வேதங்கள் வாழ்த்தச்
 செழித்தாள் தமிழன்னை தேவர் - கொழித்த
 திருத்தமிழில் பூத்து புலவரெலாஞ் சேர்ந்து
 விருத்தங்கள் பாட வியந்து. (32)

(தேவர் - புலவருக்கெல்லாம் தேவர்போன்ற சேக்கிழார்.
 விருத்தங்கள் - மேன்மைகள்.)

செந்தமிழை நன்கறிந்தார் செய்யுள் திறமறிந்தார்
 சொந்தக் கருத்தைத் துணிவுடனே - வந்தவகை
 பாட இலக்கணங்கள் பாறை பதிக்கவில்லை
 ஈடில் புலவர் இவர். (33)

(பாறை - தடைக்கல்.)

கல்வி கரைகண்டார் காட்சித் திறங்கொண்டார்
 சொல்வதனைச் சொல்வார் சுவையாக - எல்லவரும்
 ஏத்தும் பெரும்புலவர் சேக்கிழார் என்றுமுள்ள
 கூத்தன் அருள்பெற்ற கோ. (34)

கம்பன் புளுகில்லைக் காம ரசமில்லை
 வம்பில்லை உள்ள வரலாற்றால் - அம்புவிக்குச்
 செந்தமிழர் வாழ்வின் சிறப்புரைத்த சேக்கிழாரின்
 செந்தண்மை கண்டு தெளி. (35)

மன்னும் திருமுறைகள் வைப்பில் திருத்தொண்டர்
 என்னும் புராணத்தை ஏற்றறிஞர் - பன்னிரண்டாம்
 நூலாக வைத்தார் நுகர்ந்து பரஞானப்
 பாலுண்டால் உண்டு பதம். (36)

திருமுறைகள் ஈசன் திருவாக்குப் போற்றித்
 திருமுறையால் அர்ச்சனைகள் செய்வோம் - திருமுறைகள்
 அந்தமிலா அற்புதங்கள் அன்பர்களுக்(கு) ஆற்றயவான்
 செந்தமிழர் வேதம் தெளி. (37)

(வான் - சிறப்பு மிக்க.)

நற்றமிழிற் பாடித்தான் நால்வரும் அற்புதங்கள்
 மற்றவர்முன் செய்த வரலாற்றை - கற்றவர்கள்
 சிந்தை தெளிந்து சிவனைத் திருமுறையால்
 வந்தித்து வந்தார் மகிழ்ந்து. (38)

(வந்தித்து - வணங்கி.)

கைநெய் இருக்கக் கடைகடையாய்த் தேடுவது
 உய்யும் வழியில்லை ஒண்டமிழில் - தெய்வ
 அருளார் திருமுறையால் அர்ச்சனைகள் செய்து
 மருள்நீக்கி வாழ்வோம் மகிழ்ந்து. (39)

(ஒண்டமிழ் - ஒண்மையான தமிழ், அழகிய தமிழ்.)

சீர்மேவும் குன்றத்தூர் சேக்கிழார் வாழியவே
 மாவீரத் தொண்டர் வரலாறு - பாரதிலே
 வாழியவே ஓங்கி வளர்க அறநெறிகள்
 வாழியவே சைவம் வளர்ந்து.

(40)

நாற்பயன்

சேக்கிழார் தேவர் திருவெண்பா நாற்பதையும்
 ஊக்கமாய் உற்றுணர்ந்தே ஒதுபவர் - போக்கிவினை
 கல்விசெல்வம் பெற்றுயர்ந்து கண்ணுதலான் நீறணிந்து
 வல்லவராய் வாழ்வார் வளர்ந்து.

சேக்கிழார் திருவெண்பா
 முற்றும்

അർച്ചന പരമേശ്വരൻ പെരിയപ്പാലം
എം.പി.എ.സി.